In Christus ligt de ware bestemming: Schepping, breuk en herstel

Waarom is de wereld zoals ze is? Waarom dragen we zoveel verlangen naar goedheid in ons, en tegelijk zoveel breuk, pijn en chaos? Het zijn vragen die niet alleen in de wetenschap leven, maar die rechtstreeks raken aan het hart van elk mens. De Bijbel durft die fundamentele vragen onverhuld onder ogen te zien. De Schrift begint en eindigt met teksten die ons uitdagen en verbijsteren: het scheppingsverhaal van Genesis en het visioenrijke boek Openbaring.

Sint-Paulus reikt ons in Romeinen 8,19 een sleutelzin aan die als motto kan dienen voor deze zoektocht: *"De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat God openbaart wie de kinderen van God zijn."* Heel de werkelijkheid is onderweg, in afwachting. Er ligt iets verborgen in de mens en in de geschiedenis dat nog niet volledig aan het licht is gekomen. De schepping zucht en hoopt tegelijk, wachtend op het moment van onthulling: wie zijn wij ten diepste, en waartoe zijn wij bestemd?

De oorsprong van de breuk en de visie op de schepping

Om te begrijpen waar de menselijke ontregeling vandaan komt, nodigt de traditie ons uit om Genesis niet te benaderen als een vage mythe of een verhaal over een ver verleden, maar als een spiegel voor het heden. Wanneer we kijken naar de geschriften en visioenen van pastoor Guido Bortoluzzi, met het commentaar van professor Renza Giacobbi, ontstaat een diepzinnig historisch en symbolisch kader over menswording, erfzonde, lijden en verlossing.

Bortoluzzi reikt een visie aan waarin God de schepping vormgeeft door een wijze van bemiddeling (*creatio mediata*).

Hierbij gebruikt God bij de schepping van een nieuwe soort — de mens inbegrepen — een vrouwelijk individu van de soort die onmiddellijk aan de nieuwe soort voorafgaat als instrument of drager, in wie Hij de daaropvolgende schepping implanteert.

De gevolgen van de vroegste menselijke keuzes — de erfzonde — hebben diepe sporen achtergelaten. Zoals ook blijkt uit de inzichten die door Maria Valtorta over de gevolgen van de erfzonde zijn opgetekend, raakte de mens als het ware geïnjecteerd met het venijn van dierlijke instincten. Dit verklaart het afwijkende gedrag dat we in de wereld zien: gierigheid, opstandigheid, competitiezucht, wraak en onbedwingbare driften die in dienst staan van de zintuigen. Het verklaart waarom iemand die goed wil handelen, dit uit eigen kracht vaak niet kan volbrengen; we kunnen weliswaar goede daden stellen, maar daarmee ontstaat nog niet die noodzakelijke innerlijke genezing.

De genezing in Christus en de Heilige Eucharistie

Zelfs als we dat ten diepste verlangen, kunnen wij deze metamorfose en innerlijke genezing niet op eigen kracht bereiken. We hebben daarvoor de genademiddelen nodig die Jezus ons heeft aangereikt.

Het eerste en voornaamste middel daartoe is de Heilige Eucharistie. Dit geheim van het geloof is geen symbolische gedachtenis alleen, maar een ware en geëigende transfusie van Zijn goddelijk Lichaam en Bloed in onze menselijke zwakheid. Zijn Lichaam in ons geneest onze psycho-lichamelijke gebreken, en Zijn Bloed voedt het nieuwverworven leven van onze geest in de Heilige Geest. De Eucharistie bewerkt een wonderbaarlijke genezing die onze zieke cellen vervangt door de volmaakte en heilige cellen van

Jezus. Alleen Hij, de Bemiddelaar en ware Zoon van God, kan precies zoals de Vader dat wil deze nieuwe schepping tot stand brengen.

Conclusie: Bestemd voor het licht

De weg van de schepping, de vervreemding en het herstel vraagt om een diepe geestelijke onderscheiding. Haar waarde ligt niet in het claimen van simpele, eenduidige antwoorden, maar in het openhouden van de vraag naar de mens als geroepene, als gewonde, en tegelijk als door God beminde.

In Christus, zo belijdt de Kerk onwrikbaar, vindt de mens zijn ware bestemming. De verzoening en de beloften in het Boek Openbaring tonen de uiteindelijke overwinning op de erfzonde en de belofte om terug te keren naar de oorspronkelijke, volmaakte staat. Mogen we deze weg gaan in een geest van gebed, eerbied en kerkelijke verbondenheid, gedragen door het besef dat Gods liefde onze gebrokenheid overstijgt en ons herschept tot kinderen van God.

Pastoor Geudens, Smakt, 2026, *guidobortoluzzi.org*